

[Aksel Larsen.]

bogførte værdi ikke er for stor, fordi afskrivningsreglerne er ret gunstige. Nej, den egenkapital, der opereres med i ministerens besvarelse, er sikkert yderst beskedent, men beløbet er i hvert fald et udtryk for, hvad aktionærene ejer, og det er vel medvirkende til, at børskurserne ligger, som de ligger.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup siger, at efter hans skøn vil loven betyde ikke 20, men 40 mill. kr.'s udbyttebegrænsning og dermed tilsvarende øgede muligheder for investering i produktionen. Det ærede medlem har nemlig regnet ud, at hvis vi ikke fik denne lov, ville der nok i kommende år ske stigninger i udbyttebetalingerne; ikke alene skal jo i hvert fald en del aktieselskaber udbetale mindre, end de hidtil har gjort, men de vil også blive forhindret i at udbetale stigningen. Og på dette grundlag — hævder det ærede medlem — vil der ikke blive tale om 20 mill. kr., men om 40 millioner. Det er vel en hypotese; det er muligt, den er rigtig, men det kan i hvert fald ikke bevises. Det ærede medlem minder i hele sin argumentationsmåde i denne sag om karlen, der var dygtig til at fange mus, og som forklarede sin husbond, at når jeg får fanget én til foruden den, jeg lurar på, har jeg to. Hvis det ærede medlems skøn er rigtigt — hvad han ikke har bevist noget som helst om — kan det godt være, det ligger sådan; men det beviser bare ikke, at der går noget som helst fra aktionærene; det beviser ikke, at der på nogen måde er tale om en reel udbyttebegrænsning.

Det er også en hypotese, når det ærede medlem hr. Per Hækkerup mener, at hvis regeringen ikke havde fremsat et lovforslag om udbyttebegrænsning som det foreliggende, ville Aksel Larsen sikkert have bebrejdet regeringen det. Nej, minsandsten om jeg ville; det kunne ikke falde mig ind at bebrejde regeringen, at den lod være med at komme med et sådant lovforslag, som er — ja, jeg har vel ikke løv til at sige det rene bluff, men altså: som intet reelt er værd og kun er beregnet på at få arbejderne til at tro, at kapitalisternes udbytte bliver begrænset. Det ville jeg aldrig have bebrejdet regeringen.

Jeg ved ikke, om jeg ville have bebrejdet

regeringen, hvis den havde undladt at fremsætte et lovforslag om øget skat på aktieselskaber eller aktieselskabsaktionærer i anledning af, at man har foretaget nogle manipulationer med pristallet. Jeg siger, at jeg ved det ikke, fordi det rejser spørgsmålet om de indirekte skattelove, der er gennemført, og om de manipulationer, man har foretaget med hensyn til pristallet. Vi anser disse manipulationer for urimelige og uretfærdige og anser dem ikke for at være gavnlige for Danmarks økonomi — derfor gik vi imod dem; men jeg kan ikke tage stilling til, om vi, fordi man har gennemført dette, som vi ud fra ethvert synspunkt måtte gå imod, ville have forlangt, at så skulle man gennemføre noget imod nogle andre. Jeg er ikke helt sikker på, at den omstændighed, at man begår uret mod en stor del af befolkningen, giver én ret eller pligt til også at begå uret mod andre. Jeg ved det som sagt ikke, for jeg ved jo ikke, hvad regeringen kunne være kommet med; men vi ved, at det, vi her behandler, kalder regeringen et forslag om udbyttebegrænsning. Det er det imidlertid ikke — det har jeg fået bekræftet af den højtærede minister; og hvis det ærede medlem hr. Per Hækkerup ikke har hørt efter, skal jeg oplyse ham om, at den højtærede minister netop sagde: denne lov fratager ikke aktionærene noget. Det samme siger vi: den fratager ikke aktionærene noget som helst. Den kan bevirke en midlertidig øget opsparing og måske øget selvinvestering i aktieselskaber, men der er intet som helst til hinder for, at man et år senere kan udbetale alt det, som man ifølge denne lov ikke måtte udbetale, i form af forøget udbytte til aktionærene. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at i det omfang, man måtte bruge pengene til investering, bliver aktieselskabernes egenkapital større, og derved kommer aktionærene altså til at eje noget mere. Ministerens egne oplysninger, ministerens egne ord bekræfter det, jeg har sagt: at denne lov fratager ikke aktionærene noget, og det ønsker jeg skal slås fast, så at det bliver vanskeligere at bilde Danmarks arbejdere ind, at nu har vi klippet aktionærernes negle.

Hermed sluttede forhandlingen.